

IN MEMORIAM

Drs. Frits Lucas (LGV, 1956)

Frits Lucas (Suriname, 1970)

Frits en Joan Lucas (Neer, Limburg)
50-jarig huwelijk

Dochter Annegien Lucas MA schrijft:

Frits Lucas werd op 13 Nov 1933 geboren in Kalianget op het eiland Madura, in voormalig Nederlands-Indië. Na de Tweede Wereldoorlog werd de familie gerepatriëerd naar Nederland. In 1956 ging hij in Leiden geologie studeren, waar hij Joan Rappard ontmoette die net als hij uit Nederlands-Indië kwam. Tijdens hun studie brachten ze veel tijd door in hun karteringsgebied in Noord-Spanje, in het Cantabrisch randgebergte. Het dorp waar zij verbleven, Anciles, en haar inwoners werden hen dierbaar en dit hebben zij nog jarenlang tijdens vakanties bezocht.

Na zijn studie werd Frits een jaar uitgezonden naar Colombia om onderzoek te doen naar meersedimenten. In 1969 kreeg hij een aanstelling bij Billiton in Suriname waar hij eerst als geoloog en later als personeelsfunctionaris aan het werk ging bij de bauxietwinning. Het personeelswerk beviel hem heel goed, zoals hij zelf gekscherend zei 'omdat hij een slechte geoloog was', en vooral omdat het werken met mensen erg goed bij zijn sociale persoonlijkheid paste.

Na vijf jaar in Suriname gewerkt te hebben werd hij uitgezonden naar Indonesië. Naast het werk op kantoor ging hij altijd met erg veel plezier langs bij de field camps in het binnenland

waar bijvoorbeeld proefboringen gedaan werden en waar hij nauw contact had met oliedrillers uit de hele wereld, maar natuurlijk ook met de Indonesiërs die er werkten. Zijn kennis van het Bahasa Indonesia en van het land kwamen hem goed van pas.

In 1978 kwam hij met zijn familie terug naar Nederland waar hij in Den Haag bij het hoofdkantoor van Billiton ging werken aan het Louis Couperusplein en later bij Shell aan de Carel van Bylandtlaan.

Toen de kinderen bijna allemaal het huis uit waren wilden ze graag buiten de grote stad gaan wonen en in 1988 nam hij een baan aan bij Budelco in Brabant, en verhuisden zij naar Neer in Limburg, waar beiden na zijn pensionering nog vele jaren hebben genoten van de ruimte en de natuur.

In 2016 kreeg Frits helaas een herseninfarct dat hem hulpbehoevend maakte. Na twee jaar in een zorginstelling in Limburg is hij met zijn vrouw Joan verhuisd naar een zorginstelling in Leiden waar ze samen hebben gewoond tot het moment van zijn overlijden op 18 december 2019.

Jaargenoot Drs. Dik Klusman (1956) schrijft:

Frits, Joan Rappard en ik o.a. kwamen in '56 aan als geologisch student in Leiden. Het contact met Joan was onmiddellijk aanwezig, aangezien haar ouders en mijn vader in Leiden samen medicijnen studeerden. Het contact met Frits werd gauw gelegd, aangezien ook hij een Indische achtergrond had. Zijn Twentse vader was werkzaam op het eiland Madoera bij de zoutwinning, een vitale onderneming, want via een toeslag op de zoutprijs werd er belasting geïnd. Daarom werd het gezin Lucas niet door de Jappen een kamp in gestuurd, maar kregen ze de hele oorlog 'huisarrest' op Madoera.

In ons eerste jaar (proef)karterden Frits, Frans van Schaeck Mathon, Anton Bijwaard en ik samen in de Belgische Ardennen. Bij wijze van hoge uitzondering mochten we ons van professor Pannekoek, gevierden in de oude Engelse auto van de 3 gebroeders Lucas verplaatsen. 'In mijn tijd fietsten we' zei Pannekoek, waarop Frans zachtjes opmerkte dat er ooit op handen en voeten werd gelopen. Wij vormden een hechte groep en hadden nog een onverhoopte aanrijding. In de zomer van '58 reed ik in diezelfde auto met Frits mee naar de Pyreneeën, terwijl toen al met Frits verbonden Joan op haar scooter mee reed. Bij Limoges kreeg de auto zware pech. Hier scheidden zich de 2-wieler en de 4-wieler. Frits ging meelopen met Dessauvagine en ik met Verspyck, beiden in de Pyreneeën, waar we elkaar af en toe ontmoetten en lokale contacten onderhielden. Zo intensief dat we opperden 'later' een restaurant 'Luklus' ('Lucullus') te willen runnen. Dat is er nooit gekomen. Frits en Joan studeerden bij van der Hammen, trouwden in '63 en vertrokken dankzij hem naar Colombia. In Suriname was Frits werkzaam bij Billi'tin', dacht ik, waarvoor hij ook in Nederland, en bij Shell ging werken. Ze gingen tenslotte schitterend aan de Maas wonen, waar wij enkele malen logeerden. Frits kreeg een herseninfarct en werd in een verpleeghuis opgenomen, terwijl Joan moederziel alleen op het grote perceel aan de Maas bleef wonen. Uiteindelijk vertrokken ze samen naar een flat in een verzorgingstehuis in Leiden, waar ik ze opzocht en waar Frits, 3 dagen nadat ik hem nog levendig sprak, overleed, Joan triest achterlatend.

En tot slot, jaargenoot Frans van Schaeck Mathon (1956) voegt toe:

Frits woonde in Leiden in het 'Chin' huis, waar alleen clubgenoten woonden. Na zijn studie ging hij naar Suriname voor Billiton voor een aantal jaren. Daarna naar Indonesië en werkte hij op Zuid Sumatra. Vervolgens bij Billiton in Den Haag, maar op personeelszaken. Een paar jaar later kwam hij op personeelszaken van een fabriek van Billiton in Brabant, en daar bleef hij tot zijn pensionering. Ik kende Frits als een open, sympathiek persoon, waar je veel plezier mee kon hebben.

JBS

28 Mrt 2020